

KŘÍDLA NAD RÝCHORAMI

Sýkora koňadra

Je naší největší sýkorou a poznáme ji velmi snadno podle sytě žlutého břicha podélně rozděleného černým pruhem, který mají samečci výrazně širší. Hlavička je černá s velkými bílými skvrnami na tvářích. Hřbet má šedozelený a na modrošedých křídlech můžeme vidět tenkou bílou pásku.

foto: Radovan Vlček

Aneta Drbohlavová, V. A

foto: Veronika Kápičková

foto: Radovan Vlček

Natálie Košková, V. A

Je to velmi odvážný pták, který hnízdí především v lesích, ale velmi často i v těsné blízkosti člověka. V zimě velmi často zalétá na krmítka a patří k jejich nejčastějším návštěvníkům. Živí se hmyzem a semeny, v zimě na krmítku i lojem. Mláďata krmí hmyzem.

foto: Veronika Kápičková

Petr Nejezchleba, IV. A

Jana Havelková, IV. A

foto: Veronika Kápičková

Sýkora babka
O něco uhlednější a větší než uhelníček je další ze sýkor a sice sýkora babka. K nerozeznání stejně jako babka vypadá sýkora lužní.

foto: Radovan Vlček

foto: Radovan Vlček

foto: Radovan Vlček

Sýkora modřinka

O něco menší než koňadra, ale stejně tak jako ona je velmi častým návštěvníkem krmítek. Modřinku si nemůžeme s žádnou jinou sýkorkou splést, má modré temeno hlavičky, bílé tváře a přes ně výrazný černý oční proužek. Hřbet je jako u koňadry šedozelený, ale na křídlech převládá jasná modrá barva. Bříško je žluté bez černého proužku uprostřed.

Václava Valičková, V. A

Růženka Kadlecová, V. A

Modřinky se živí především hmyzem a na krmítku dávají přednost lojové kouli před semeny, ale i ta ochotně jedí, pokud není nic jiného. Na lojovou kouli se velmi často zavěšuje hlavou dolů. Hnízda si staví v dutinách stromů nebo v připravených budkách.

Václav Slavík, V. A

foto: Radovan Vlček

foto: Veronika Kápičková (oba snímky)

foto: Radovan Vlček

Sýkora uhelníček

Sídlí převážně v jehličnatých lesích a je přibližně stejně velká jako modřinka, ale o trochu zavalitější. Ze všech sýkor má uhelníček nejméně nápadné zbarvení. Vypadá tak trochu jako chudý příbuzný sýkory koňadry s vybledlým šedobéžovým bříškem bez černého proužku a s černou hlavičkou. V létě se živí především hmyzem, který sbírá z větví jehličnatých stromů. Na krmítka, v porovnání s předchozími druhy, létá velmi nepravidelně, a patří tak mezi nepříliš časté pozorované druhy.

foto: Veronika Kápičková

foto: Radovan Vlček

Mlynařík dlouhoocasý

Je vzdálený příbuzný sýkor, ale tvoří samostatnou čeleď. Hnízdí v opadavých a smíšených lesích s bohatým podrostem. Po většinu roku se pohybuje v hejnech nebo rodinných skupinách. Na krmítkách nebyvá příliš častým hostem.

foto: Veronika Kápičková

Na krmítku bývá občas dost pestrá společnost - čestka zimní (v popředí), stehlík obecný a čížci lesní.

Brhlík lesní

Brhlíka spatříte velmi často v jeho běžném prostředí, tedy ve smíšených lesích. Je to elegantní ptáček svrchu modrošedý, naspodu žlutooranžový až cihlový, od silného špičatého zobáku se táhne výrazný oční proužek, který odděluje modrošedé temeno hlavičky od bílých tváří. Je to hotový akrobat, který obratně šplhá po kmenech stromů nahoru i po hlavě dolů a pilně sbírá hmyz. Kromě toho jsou jeho potravou i semena a oříšky, a proto bývá v zimě častým a velmi nebojácným návštěvníkem na krmítkách, kde má ze všeho nejraději slunečnicová semínka. Hnízdí v dutinách stromů. Na jaře letošního roku zahnízdil i v jedné z našich budek.

Radek Petrovický, V. A

